

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Ξίνος πρὸς Κουμουνοῦρον.

Σεβαστέ μοι Κουμουνοῦρε, ταπεινά σᾶς προσκυνᾶ...

*Ὡς τώρα ὑγιαίνω καὶ πολὺ συχνὰ πεινῶ.

Μὲ τὸν στρατηγὸν τὸν Κλάπκα τρώγω πίνω μιὰ χαρὰ

Τὸν ἐγνώρισα σὰν ἤμουν ἴσὸ Λονδίνον μιὰ φορά.

Ἐἶναι ἄνθρωπος σπουδαῖος, πολεμάρχος δυνατός,

Πρῶτος φίλος τῶς Πασσάδων καὶ παντοῦ ἀγαπητός.

*Ἐπολέμησε, νομίζω, ἴσὴν Κομόρνη μιὰ φορά . . .

Μὰ καιρὸς νὰ ἔλθω τώρα καὶ εἰς ἄλλα σοβαρά.

*Ἡ ὑπόθεσις μας, πρέπει μὲ δυὸ τρόπους νὰ λυθῇ,

*Ἡ μὲ χρήματα καμπόσα, ἢ μὲ βόλι καὶ σπαθί.

*Ἄν τὸ δεύτερον συμφέρη εἰς τὸ ἔθνος νὰ γενῇ,

Τότε ἄς ἐλθοῦν ἴσὴν Πόλι μιὰ νύκτα σκοτεινὴ

Δέκα δώδεκα χιλιάδες θαλασόμαχα παιδιὰ,

Ποῦ κι' ἐγὼ τὸν ἐζοχόμ' τους νὰ μὴν πάρω μυρωδιά.

Μόλις τὸ λοιπὸν πατήσουν τὰ ναυτοπαιδα ἴσὴ γῆ,

Ἐδοῦς χύνονται ἴσὴν Πόλι καὶ ἀρχίζουν τὴ σφαγή.

*Ἐδῶ κάμποσα χαστούκια, ἐκεῖ κάμποσαις γροθιαῖς,

Παραπέρα ἴλιγα σμπάρα, φωτιά, σούβλισμα, σπαθιαῖς,

*Ὅπ! πηδοῦνε ἴσὸ Παλάτι, σπάνε πόρταις καὶ γυαλιὰ,

Κι' ἔτσι πέρνουμε τὴν Πόλι καὶ τελειώνει ἡ δουλειά.

*Ἄλλ' ἂν δύσκολο καὶ τοῦτο τὸ στρατήγημα φανῇ

Ἐἰς τὴν ἐξοχότητά σας, τότε τᾶλλο ἄς γενῇ.

*Ἄς ἀρχίσῃ νὰ δουλεύῃ ὁ παρὰς μὲ τὸ σπαρὶ,

Καὶ αὐτὸ κι' ἐγὼ τοῦ πρώτου συμφερώτερον θαρρῶ.

*Ἐδῶ ὄλοι κυνηγοῦνε μὲ τουφέκι τὸν παρὰ,

Κι' ὄλοένα τᾶντερό τους ἀπ' τὴν πείνα γουργουρᾶ.

*Ὅλοι κάθονται μὲ στόμα ἀνοικτὸ ἴσὸν καφφενέ,

Καὶ δὲν ἔρρισκεται μετζῆτι ἴσὸν Χαμίτ τὸν χαζανέ.

*Ὅτι εἶχα καὶ δὲν εἶχα, σᾶς τὸ λέγω καθαρά

Τὸ ἐξώδευσα ἴσὸ ἔθνος, κι' ἂν καὶ τούτη τὴ φορά

Ἐἶχα κι' ἄλλα, μόνος μάρτυς ὁ Πανάγαθος Θεός.

Πῶς θὰ ἔξώδευα καὶ τούτα ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός.

*Ἀλλὰ ξέρετε πῶς τώρα μιὰ πεντάρη δὲν κρατῶ,

Κι' ἂν καὶ ἴντριπῶμαι παράδες ἀπ' τὸ ἔθνος νὰ ζητῶ,

Σᾶς παρακαλῶ ἐν τούτοις, κύριέ μου, ταπεινά

Νὰ μ' ἐμβάσετε καμπόσα, καὶ ἄς ἦναι καὶ λιανὰ.

*Ἄν μὲ ὑποπτεύεσθ' ὁμοῦ ἴσὴν ὑπόθεσι αὐτῇ,

Στείλετε τὸν σεβαστὸ μου πεθερὸ σας Περρωτῆ,

Καὶ μαζί του τὰ διορθῶν . . . Μένω ὑπογεγραμμένος

Ταπεινότητος θεράπων καὶ ἴδικός σας—**Σίγμα Ξίνοσ.**

Κουμουνοῦρος πρὸς Ξίνον.

*Ἀγαπητέ μου Στέφανε, τὸ πρῶτο σχέδιό σου

Μοῦ φαίνεται σὰν δύσκολο, ἀλλὰ τὸ δευτέρό σου

*Μπορεῖ νὰ γίνῃ εὐκόλα . . . Τῶντί τι σημαίνει,

*Ἀφοῦ σὲ τόσα ἔξοδα συχνὰ τὸ ἔθνος ἴμπαίνει,

*Ἄν ἐξοδεύῃ μιὰ φορά καὶ ἴλιγα παραπάνω; . .

*Ἀγόρασε μὲ χρήματα ἀμέσως τὸν Σουλτάνο,

Κι' ἄρα τελειώσῃ γράψε μου τῆς ἴλαις νὰ σ' ἐμβάσω . . .

*Ἐν βίᾳ σὲ ἀσπάζομαι, καὶ πάγω νὰ πλαγιάσω.

Ξίνος πρὸς Κουμουνοῦρον.

Πανένδοξε Πρωθυπουργέ, μοῦ ἤλθε μιὰ ἰδέα,

Κι' ἀκούσατε νὰ σᾶς τὴν πῶ . . . εἶναι πολὺ ὀραία.

*Ἀμέσως ν' ἀγοράσωμεν τὸν τύπον τῆς Τουρκίας,

*Ἐγὼ προτείνω μάλιστα καὶ τὸν τῆς Ἀραβίας.

Μὰ γιὰ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ χρειάζονται παράδες . . .

Βλέπετε, θέλουν χρήματα κι' αὐτοὶ οἱ ματικαράδες!

Σεῖς εἶσθε Βίσμαρκ, Πάλμεστρον, Καβούρ, καὶ κᾶτι ἄλλο,

Καὶ ὅτι θὰ μοῦ στείλετε ποσῶς δὲν ἄμφιβέλλω.

Νὰ μὴ τὸ λησμονήσετε, καὶ ὑπογεγραμμένος

Μένω πιστὸς θεράπων σας καὶ δούλος—**Σίγμα Ξίνοσ.**

Κουμουνοῦρος πρὸς Ξίνον.

*Ἀγαπητέ μου Στέφανε, γιὰ τῆς ἐφημερίδες

*Ἐξοδευθῆκαν κ' ἡ παλῆαῖς κι' ἡ νέας μας μερίδες.

Μές ἴσὸν πολέμου τὴ βοή καὶ τῶν γνωμῶν τὸ ρεύμα,

Μιὰ καὶ καλὴ τὰ ἔδωκα ἴσὸν Ἐθνικόν μου Πνεῦμα.

Λοιπὸν καὶ σὺ πρὸς τὸ παρὸν οἰκονομήσου ἔτσι,

Καὶ εἰς τὸν Κλάπκα κόλλησε νὰ τρῶς συχνὰ ἴγκιουβέτσι.

Ξίνος πρὸς Κουμουνοῦρον.

Μεγαλειότατε Καβούρ, καὶ ἄλλη μιὰ ἰδέα

Προχθές μοῦ ἤλθε ὑψηλὴ κι' ἀκόμη πιὸ σπουδαία,

Κι' ἀκούσατε νὰ σᾶς τὴν πῶ καὶ ἔτσι ν' ἀνασάνω . . .

*Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος μαζί μὲ τὸν Σουλτάνο

Ν' ἀνταμωθοῦν σ' ἓνα νησί ἢ μέσα σὲ βαπόρι,

Κι' ἂν δὲν θελήσουνε, ἐμεῖς τοὺς πᾶμε μὲ τὸ ζορί.

*Ἐκεῖ λοιπὸν μονάχοι τῶν θεῶν νὰ τὰ ποῦν σὰν φίλοι

Καὶ τότε γιὰ νὰ μὴ φανῇ πῶς ἡ ὑψηλὴ ἢ Πύλη

Τρέμει ἔμπρὸς εἰς τὴν Φραγκιὰ, μονάχος ὁ Σουλτάνος

Χαρίζει καὶ τὰ Γιάννινα σ' ἐσᾶ; ὑπερηφάνως,

Κι' ἔτσι οἱ Φράγκοι μένουνε μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα . . .

*Ἀλλὰ μοῦ κακοφίνεται, γιὰτί ὡς τῶρ ἀκόμα

Δὲν μοῦ ἐστείλατε λεπτὸ καὶ εἶμαι θυμωμένος.

*Ἐν τούτοις μένω ταπεινὸς θεράπων.—**Σίγμα Ξίνοσ.**

Κουμουνοῦρος πρὸς Ξίνον.

*Ἀγαπητέ μου Στέφανε, νὰ γίνῃ ἄλλος τρόπος,

Κι' ὁ βασιλεὺς δὲν εἴμπορεῖ νὰ λθῇ αὐτοπροσώπως.

*Ἄν θέλῃς, ἀνταμόνομαι ἐγὼ μὲ τὸν Σουλτάνο,

Καὶ σὰν τὴν εὐρω μοναχὸ, εἰζεύρω τί τοῦ κάνω.

Βίπέ του το, παρακαλῶ, κι' ἂν ὁ Χαμίτ θελήσῃ,

*Ἄς ἐλθῇ εἰς τὰ Μέθυνα μαζί μου νὰ μιλήσῃ.

(ἔπειτα συνόχια).

Souris.